

Αριθμός 5592

Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001
ΚΑΙ 139(Ι) ΤΟΥ 2002)

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Χορηγία για έξοδα λειτουργίας Λιθνούς Κέντρου Συνεδρίων.

1. Διαδικασία:

Στις 29 Οκτωβρίου 2001 κοινοποιήθηκε από το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, ως Αρμόδια Αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων ατομική ενίσχυση η οποία φέρει τον τίτλο «Χορηγία για έξοδα λειτουργίας Λιθνούς Κέντρου Συνεδρίων». Η χορήγηση της συγκεκριμένης ατομικής ενίσχυσης είχε αρχίσει κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων (εφεξής καλουμένων ως ο "Νόμος") και πρόκειται να συνεχιστεί για διάστημα μεγαλύτερο των δύο χρόνων.

Ως εκ τούτου, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά, με βάση το άρθρο 21, υφιστάμενη ενίσχυση, η οποία κοινοποιείται στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων.

2. Περιγραφή της κοινοποιηθείσας ατομικής ενίσχυσης:

(α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της ατομικής ενίσχυσης είναι το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού.

(β) ο στόχος της ατομικής ενίσχυσης, σύμφωνα με την κοινοποίηση, είναι η φιλοξενία μεγάλων συναντήσεων και εκδηλώσεων και η εξυπηρέτηση των αναγκών του κράτους στους τομείς αυτούς, συμβάλλοντας έτσι στην επικοινωνία και στην προώθηση και τόνωση της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής δραστηριότητας. Η χορηγία παραχωρείται για τον εσωνυχρονισμό του Διεθνούς Κέντρου Συνεδρίων (εφεξής καλουμένου ως "ΔΚΣ") και την κάλυψη των εξόδων του.

(γ) η ενίσχυση χορηγείται με τη μορφή επιχορήγησης.

(δ) δικαιούχος της ατομικής ενίσχυσης είναι το Διεθνές Κέντρο Συνεδρίων.

(ε) επιλέξιμα κόστη-ένταση: Η χορηγία καλύπτει έξοδα για τη συντήρηση των κήπων, του κτηρίου και του εξοπλισμού του, καθώς και τα ασφάλιστρα του κτηρίου και του εξοπλισμού. Τα υπόλοιπα έξοδα του ΔΚΣ καλύπτονται από τα έσοδα που προέρχονται από τις δραστηριότητές του.

(στ) η ενίσχυση δεν έχει ημερομηνία λήξεως. Το σχετικό κονδύλι ψηφίζεται σε ετήσια βάση (περιλαμβάνεται πρόνοια στον ετήσιο κρατικό προϋπολογισμό).

(ζ) προϋπολογισμοί: Η προβλεπόμενη δαπάνη για το 2001 ήταν : £0,066 εκ.·

(η) νομική βάση: Αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου με Αριθμό 30.149 και 31.800 και ημερομηνία 20.5.1998, και 18.5.1989 αντίστοιχα·

(ο) μέσα παροχής πληροφοριών και ελέγχου: Υποβάλλεται κατ' έτος αναλυτική κατάσταση εσόδων και εξόδων στο Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, η οποία στη συνέχεια προωθείται στο Υπουργείο Οικονομικών για να αποδεσμεύσει το ποσό της χορηγίας. Έλεγχος ασκείται και από τη Γενικό Ελεγκτή της Δημοκρατίας·

(ι) σόρευση: Δεν προβλέπεται σόρευση.

3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε:

(α) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, "δημόσια ενίσχυση" σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

(β) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις ακόλουθες προϋποθέσεις του Νόμου—

(i) χορηγείται άμεσα από το Δημόσιο, διότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση χορηγείται στο ΔΚΣ, το οποίο συνιστά επιχείρηση.

Ο Έφορος κατέληξε στο πιο πάνω συμπέρασμα ύστερα από ενδελεχή μελέτη όλων των ενόπιων του στοιχείων. Αναφορικά με τα έτη 1999, 2000, και 2001 πραγματοποιήθηκε σωρεία εκδηλώσεων οι οποίες συνιστούν άσκηση οικονομικής δραστηριότητας, όπως χοροεσπερίδες, καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, συνέδρια, εκθέσεις, δεξιώσεις, γενέθλια, σεμινάρια, και κοκτέιλ.

Όλες οι πιο πάνω δραστηριότητες διοργανώθηκαν από ιδιώτες οι οποίοι ενοικίασαν, ανάλογα με τις ανάγκες τους, κάποιον από τους διαθέσιμους χώρους του ΔΚΣ, καταβάλλοντας το αντίστοιχο ενοίκιο.

Δραστηριότητες αυτής της μορφής μπορούν να πραγματοποιηθούν σε αίθουσες ξενοδοχείων ή σε άλλους χώρους που προορίζονται ειδικά για τη διοργάνωση τέτοιων εκδηλώσεων.

Πέραν των πιο πάνω αναφερόμενων εκδηλώσεων πραγματοποιήθηκαν επίσης και περί τις 110 εκδηλώσεις κυβερνητικών Τμημάτων κατά τα έτη 1999, 2000, και 2001 για τις οποίες καταβλήθηκε από το Δημόσιο στο ΔΚΣ συνολικό ποσό £193.306,64·

(ii) συνιστά οικονομικό όφελος αφού η επιχορήγηση που παρέχεται στο ΔΚΣ σημαίνει οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο δε θα είχε λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής του δραστηριότητας·

(iii) συνιστά ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής κι αυτό γιατί η επιχορήγηση δε δίδεται γενικά σε όλες ανεξαιρέτως τις επιχειρήσεις, αλλά χορηγείται αποκλειστικά στο ΔΚΣ·

(iv) τέλος, επειδή με την κοινοποιηθείσα ατομική ενίσχυση παρέχεται οικονομική ενίσχυση, η οποία αποτελεί πλεονέκτημα για το ΔΚΣ, γι' αυτό το μέτρο είναι σε θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό τόσο στην εγχώρια αγορά όσο και στις αγορές των άλλων χωρών.

Ο Έφορος έζορινε ότι, εφόσον πλείστες από τις δραστηριότητες που διοργανώνονται από το ΑΚΣ μπορούν να διοργανωθούν από τον ιδιωτικό τομέα, η χορηγία που δίδεται στο ΑΚΣ νοθεύει τον ανταγωνισμό, αφού ο ιδιωτικός τομέας δεν τυγχάνει της ίδιας ευνοϊκής μεταχείρισης.

- (γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, όμως, απαιτείται κοινοποίηση.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εμπίπτει στην κατηγορία αυτή.

Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ατομική ενίσχυση δεν εμπίπτει στην κατηγορία αυτή.

Αμφιβανομένων υπόψη των πιο πάνω εξετάστηκε περαιτέρω σε ποια κατηγορία ενισχύσεων, από τις κατηγορίες που προνοούν τα άρθρα 4, 5 και 5Α του Νόμου, εμπίπτουν οι υπόλοιπες δημόσιες ενισχύσεις.

- (δ) Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχεται αποκλειστικά στο ΑΚΣ, κρίθηκε ότι η ενίσχυση δεν εμπίπτει σε καμία από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο η δημόσια ενίσχυση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α σύμφωνα με το οποίο οι ενισχύσεις για εξαγωγές απαγορεύονται. Κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εμπίπτει στο άρθρο 5Α του Νόμου.

Τα κόστη που καλύπτονται από τη χορηγία και περιγράφονται στην παράγραφο 2 (ε) πιο πάνω θα έπρεπε να επιβαρύνουν το ίδιο το ΑΚΣ κατά την τρέχουσα άσκηση των δραστηριοτήτων του και όχι να προέρχονται από δημόσιους πόρους. Το γεγονός αυτό καθιστά την κοινοποιηθείσα ενίσχυση λειτουργική ενίσχυση, δηλαδή δημόσια ενίσχυση που χορηγείται χωρίς καμία υποχρέωση, σε σχέση με το επιλέξιμο κόστος, εκ μέρους της δικαιούχου επιχείρησης και δε χρηματοδοτεί άμεσα επενδύσεις ή δημιουργία θέσεων εργασίας ή έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη.

Οι λειτουργικές ενισχύσεις ενδέχεται να εμπίπτουν στις κατηγορίες δημόσιων ενισχύσεων που ο Έφορος δύναται να εγκρίνει δυνάμει του άρθρου 5 του Νόμου. Βασικές, όμως, προϋποθέσεις για να εγκριθούν από τον Έφορο ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 5 είναι οι ενισχύσεις αυτές είναι κατάλληλες και απαραίτητες για την επίτευξη των σκοπών του άρθρου 5. Οι ενισχύσεις λοιπόν που εγκρίνονται δυνάμει του άρθρου 5 πρέπει να μην

ξεπερνούν τα όρια του τι είναι κατάλληλο και αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών του συγκεκριμένου άρθρου.

Ο μακροχρόνιος όμως χαρακτήρας των προτεινόμενων λειτουργικών ενισχύσεων σε συνδυασμό με τα βασικά στοιχεία τους, δηλαδή την έλλειψη άμεσης, σε σχέση με το επιλέξιμο κόστος, υποχρέωσης εκ μέρους του δικαιούχου, τις καθιστά ακατάλληλες και δυσανάλογες για την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκονται από το άρθρο 5.

Γι' αυτούς τους λόγους, κρίθηκε ότι λειτουργικές ενισχύσεις δύναται να εγκριθούν από τον Έφορο υπό πολύ ανστηρές προϋποθέσεις και κατά κανόνα σε περιπτώσεις οι οποίες αναφέρονται ρητά στους Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου και περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση κατηγοριών δημόσιων ενισχύσεων που εμπίπτουν στους τομείς που καλύπτει το άρθρο 5.

Κατ' επέκταση, η επιχορήγηση που παρέχεται με την κοινοποιηθείσα ενίσχυση, ως λειτουργική ενίσχυση, αποβλέπει στο να απαλλάξει τη δικαιούχο επιχείρηση από δαπάνες που θα έπρεπε η ίδια να επωμισθεί στα πλαίσια της τρέχουσας διαχείρισης των συνήθων δραστηριοτήτων της. Το αποτέλεσμα είναι να νοθεύεται ο ανταγωνισμός στον τομέα στον οποίο χορηγείται η επιχορήγηση και να υπάσχει σαφής κίνδυνος αλλοίωσης των όρων των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον, χωρίς να καθίσταται δυνατή η επίτευξη ενός από τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 5 του Νόμου.

Ενόψει των πιο πάνω, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εγκρίνεται διότι δεν είναι ούτε κατάλληλη αλλά ούτε και ανάλογη για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 5.

Ο Έφορος εξέτασε, τέλος, κατά πόσο μετά την κατάργησή της μέρος της ατομικής ενίσχυσης θα μπορούσε να χορηγηθεί ως ενίσχυση de minimis με βάση τα άρθρα 2 και 7 του Νόμου. Ενίσχυση, δηλαδή, προς μία επιχείρηση, που λόγω του πολύ μικρού ύψους της (συνολικά κάτω από £57.000 για περίοδο 3 χρόνων) δεν επιφέρει ή δεν μπορεί να επιφέρει οποιαδήποτε αισθητή νόθευση του ανταγωνισμού.

Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τους όρους του ενίσχυσης, έζορινε ότι τηρούνται οι προϋποθέσεις του Νόμου και, ως εκ τούτου, η Αρμόδια Αρχή, εφόσον επιθυμεί μπορεί να χαρακτηρίσει την κοινοποιηθείσα ατομική ενίσχυση ως ενίσχυση de minimis.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΛΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

Α. Η κοινοποιηθείσα ατομική ενίσχυση με τίτλο «Χορηγία για έξοδα λειτουργίας Διεθνούς Κέντρου Συνεδρίων» συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου.

Η ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες δημόσιων ενισχύσεων, που ο Έφορος δύναται να εγκρίνει, κρίθηκε όμως ότι αντίκειται προς τις διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας. Ως εκ τούτου, ο Έφορος αποφασίζει ότι πρέπει να καταργηθεί το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003.

Αποφασίζει, τέλος, ότι εάν η κοινοποιηθείσα ατομική ενίσχυση καταργηθεί, δύναται με βάση το Νόμο να χαρακτηριστεί από την Αρμόδια Αρχή ως ενίσχυση de minimis περιορίζοντας όμως το ύψος της ενίσχυσης στις £57.000 για περίοδο 3 ετών.

Β. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο
Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Του-
ρισμού .

Λευκωσία, 13 Σεπτεμβρίου 2002.

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

Ε.Δ.Ε. 25.06.002.132 (109.1.2.27.1.2.9)